

wilden de zaak niet uit handen geven, maar nu werd hun het verzoek gedaan twee gedeputeerden naar hier te zenden, ten einde in hun bijwezen, in den kerkeraad alhier de zaak mocht worden afgedaan, »gelijk ten anderen tijde van haar E. in gelijke casus geschiet was.»

Maar zoo gemakkelijk en spoedig zou de kerkeraad van Dordrecht niet toegeven, lang duurden de onderhandelingen. In September 1648 werden Ds. Berckelius en de heer de Ruyter naar Dordrecht gedeputeerd en verkregen na verscheiden onderhandelingen, dat de kerkeraad van Rotterdam de zaak mocht beëindigen, behoudens alle eer en respect voor dien van Dordrecht, en dat schriftelijk, »al waert met de formele woorden» verslag zou worden gedaan aan de broeders te Dordrecht. Na bespreking met Dr. Jonctys lieten zij dezen eindelijk een stuk teekenen, waarin hij presenteerde, »hoewel hij door de proceduren en censure des kerckenraets van Dordrecht ten hoochste hard verongelijckt was, niettemin hetselve hem ten goede houden, versoeckende dat ook zij mochten interpreteren ten goede, hetgeen zij meenden, dat in zijn Venus en Minerva en de Apologie daarop gevolgd, misstelt te zijn.» Den 23 Juni 1649 heeft Jonctys de verklaring geteekend, in de vergadering van 5 October ze nader bevestigd; deze is toen ter goedkeuring naar Dordrecht gezonden en den 8sten October 1649 is Jonctys eindelijk ontslagen van de censuur en mocht hij den volgenden Zondag weer komen »tot de tafel des Heeren.»

Zoo was hij dus geheel in zijne eer hersteld; maar in Rotterdam schijnt hem de kerkelijke ban niet zóó gedrukt te hebben als in Dordrecht en geen beletsel voor hem geweest te zijn om hoog aangeschreven te staan in de achting zijner medeburgers. Tenminste in 1648 en 1649